

Ženy versus Muži

Nedávno jsem byl obviněn z toho, že nemám rád ženy. Dotyčnou žalobkyni omlouvá jedině to, že mě (asi zatím) dostatečně nezná, a tak jí tedy budiž odpuštěno. Nicméně docela mě to pobavilo. Nebudu jmenovat, protože to by se ... mohla urazit a pak už by to *nebyla žádná sranda*, jak se říká. Milé slečně tedy děkuji za to, že mě inspirovala k tomuto článku, ovšem musím ji – asi po šedesáté – upozornit, že se šeredně mýlí, neboť ženy rád mám (ovšem – samozřejmě – existují výjimky). S jistou Zuzanou, teď už absolventkou, jsme na toto téma vedli diskuse, ve kterých jsme nikdy nic nevyřešili (protože o to ani nešlo), ale dobře jsme se bavili. Tak to má být.

Ženy jsou – jakkoli některé rádoby vtipné mužské časopisy tvrdí opak – lidé. Kdo má rád lidi, nemůže nemít rád ženy. Jak tvrdí jedna prima reklama na veskrze sympatický produkt, *i muži mají své dny*. Autor hesla si byl dobře vědom, že vztah mužského a ženského pokolení je taková žabomyší válka, která je zábavná a inspirativní pro obě strany. „*Ta bude čumět!*“, říká si umělec a tvoří dílo, protože to chce *těm ženským natřít* (ale ve skrytu duše doufá, že si vyslouží obdiv a jiné příjemné věci, kterými ženy vládnou). „*Ti chlapi jsou fakt děsní!*“, říkají si mezi sebou ženy, ale pak se to zase nějak spraví, protože s chlapy je sice trápení, ale bez nich by zase byla nuda. Nic se nesmí přehánět, protože pak už to zábavné není. Feminismus stejně jako mužský šovinismus a povýšenost by se měly řadit mezi duševní nemoci. Ubližování a jiné ohavnosti by pak měly být po zásluze trestány, ale to je věc, kterou sem tahat nechci.

Pojďme se podívat (s velkou nadsázkou), jak to vidí muži a jak to vidí ženy... Každý máme něco a nikdo to nemá na světě jednoduché. Dámy (i když ne všechny ženy jimi jsou) mají přednost.

Mají to chudinky složité. Odmala jim doma říkají, co se mají naučit, aby si je někdo vzal, protože *dobře vdát dceru* je cílem drtivé většiny rodičů, ať už to maskují čímkoli. Dívky si musejí vyslechnout nejedno kázání o tom, co slušná slečna má a nemá dělat, nosit, říkat... Vzpourey se tvrdě trestají a když si dotyčná mladá žena pořídí dejme tomu modré vlasy, je oheň na střeše, protože *tě určitě vyhodí ze školy a co pak, když nebudeš mít ani tu maturitu...* Skrytá otázka je jasná: „*A kdo si tě pak vezme?!*“ Dovolím si zde tvrdit, že muži si berou dívky a ženy za manželky kvůli úplně jiným skutečnostem a vlastnostem, než je jakési maturitní vysvědčení... Když je tedy dcera řádně vdána, je od ní požadováno potomstvo, aby rodina měla pokračovatele. Děti rostou a kolotoč se opakuje. Z toho mi jaksi vyplývá – i když nejsem dcera a znám to vlastně jen z doslechu – že nejdůležitější je, aby si dívka našla mužský protějšek, který bude akceptovatelný pro rodinu. Všechno ostatní je poněkud vedlejší. Ale s tím pořízením muže je problém – pojďme se teď podívat, jaký.

- Ø slušní chlapi jsou oškliví
- Ø dobře vypadající chlapi nejsou slušní
- Ø slušní a dobře vypadající chlapi jsou homosexuálové
- Ø dobře vypadající, slušní a heterosexuální chlapi jsou ženatí
- Ø ne zvlášť dobře vypadající, ale slušní chlapi nemají peníze
- Ø chlapi, kteří mají peníze, věří, že jdeme jen po jejich penězích
- Ø dobře vypadající chlapi, kteří nejsou zvlášť slušní, ale jsou téměř heterosexuální, nás nepovažují za dostatečně hezké
- Ø ti, kteří nás považují za pohledné, jsou téměř slušní a mají nějaké peníze, jsou zbabělci
- Ø ti, kteří vypadají celkem dobře, jsou celkem slušní a mají něco málo peněz, jsou příliš nesmělí a NIKDY NEPŘEVEZMOU INICIATIVU
- Ø ti, kteří nikdy nepřevzou iniciativu, ztratí okamžitě zájem, pokud ji převzeme my

Je to prostě těžké, být ženou. K tomu další věci, které to všechno ještě zhoršují – namátkou třeba porod, víc povinností, menší plat a delší fronta před záchodem.

Muži to taky nemají jednoduché, i když jejich problémy jsou zcela jiného druhu. Když je budoucí muž malý, neustále je mu vytýkáno, že se *zase umazal jako prase*, že *to snad není možný* atd. Ve vyšším věku je mu zase vnučováno to, že když se nebude pořádně učit, nenajde pořádnou práci, neuživí rodinu (kdo by ale ve škole už myslel na rodinu?!), že se přece nemůže pořád jen někde flákat, hrát na kytaru (nebo na cokoli jiného), protože to ho živit nebude. Že je prostě blb a nebýt nás... Rodiče jsou někdy jako Jan Hus – *aby poznaje cesty pravé dobře se jí drželi* – protože neustále ukazují tu jedinou správnou cestu. Vzpourey proti domácímu režimu jsou trestány možná ještě tvrději než u dívek. A tak to většinou dopadne tak, že dívky utíkají za kluky a naopak (i zde jsou výjimky, tuším, že jich jsou asi 4%).

Hlavním cílem rodičů nebývá to, aby se syn dobře oženil, ale aby *se měl dobře*, měl dobrou práci atd., viz výše. Svou roli však výběr partnerky hraje také, i když v trochu jiném smyslu. Dívka musí být *slušná a musí se o tebe umět postarat*; maminky jsou totiž prakticky navždy přesvědčeny, že se musejí o syna starat až do okamžiku, než ho předají jeho manželce. A tak tedy i s výběrem partnerky a budoucí manželky má muž mnoho problémů. Jakých?

- Ø příliš hezké dívky bývají hloupé
- Ø průměrně hezká dívka je buď zadaná, nebo je náboženská fanatička
- Ø chytrá dívka je hezká jen někdy – v tom případě není slušná a mamince by se nelíbila
- Ø slušné, chytré a navíc hezké ženy mají nejméně 1 dítě
- Ø nezadaná, slušná a chytrá dívka chce jen moje peníze
- Ø když nechce peníze a mamince se líbí, nedá se s ní vydržet, protože je chytrá až moc
- Ø zdánlivě ideální žena neudělá ani krok bez svých kamarádek, které ovšem nesnáším
- Ø když je žena skoro ideální a nemá s sebou kamarádky, nemá o mě zájem
- Ø když má náhodou i zájem, objeví se někdo (zpravidla kamarád), kvůli kterému svůj zájem ztratí

Otázky a problémy asi nemají řešení, ale pojďme si konečně jednou přiznat, že o to vůbec nejde. Jde o to, že 96% žen dělá většinu věcí proto, aby se zalíbily mužům, a 96% mužů koná svá díla proto, aby imponovali ženám. Tak to má být, ne?

Berte tento článek jako nadsázku a zábavu, protože když se budeme smát sami sobě, bude na světě líp, i když někteří muži vytrvale tvrdí, že *ženský jsou fakt praštěný*, a i když si některé ženy stěžují, že ten *jejich je takovej vůl*, i když... Je to jako v té písničce od slovenské skupiny Team:

Tak sa vlečú dejinami
vojny mužov so ženami
koľko je strát
Kto zvíťazí muži – ženy
No vždy býva porazený
ten kto má rád

Tak se mějme rádi, protože jinak to na světě fakt nemá cenu. Je dobře, když si utahují muži z žen, muži z mužů, ženy z mužů i ženy z žen – aby to bylo pořád nerozhodně, aby nebyli vítězové ani poražení...

Milan Sýkora